

Літературно-мистецька сторінка

* * *

Місячний промінь крізь небо вечірне
Падає в коси духмяні твої —
Це все лиш сон,
Може, й сон, може, ні.
Згадую часто, кохана, вві сні
Очі яскраві, ніжні й чарівні,
Коси пахучі, губи жагучі — вві сні.
Постать струнку не забути, о, ні,
Вірю цілком й довіряю тобі.
Вірю. Бо знаю, що очі ласкаві
Бачать й мене інколи уві сні.

* * *

Дорослішають люди і дерева,
Росте угору навесні трава,
Та як мені дорослішать без тебе,
Моя любов, моя весна. Моя...

*Олександр КОЗАК.
с.Пісників.*

ЗАЧИНЕНА ХАТА

Край села стоїть, журиться хата,
Світ слезиться очима вікна.
З вітру щулиться комин цибатий,
Костурами підперта стіна.
Позгинались шербаті штахети,
Поховались в кушах бузини,
І лежать в конюшині ранети,
Вже нікому не треба вони...
Сиротою криниця і клуня,
У кутку зачалася піч,
Слід людський загубився в стежині,
В чорній хустці спустилася ніч.
У світлиці порожньо і тихо,
Лиш ікони святі у куточку.
На листівці достигли горіхи:
«Приїжджай на Покрову, синочку...»
Мене зустрічає зачинена хата,
Сирота безталанна, без мами і тата.
Тобі до порога вклоняюся низько —
Мойого дитинства холодна колиско...

*Юрій КРЕКТУТ.
с.Новино-Добрятин.*

В Острожецькій школі відбулося свято під назвою «Стояла я і слухала весну», приурочене 129-й річниці від дня народження видатної української поетеси Лесі Українки.

Свято підготували учні 2-А, 6-А і 10-А класів. На святі звучали вірші Лесі Українки, зачаровували своєю

СТОЯЛА Я І СЛУХАЛА ВЕСНУ...

мелодійністю українські пісні. А учні 6-А класу Ірина Жукова та Іван Левчук підготували сценку з драми-феєрії «Лісова пісня». І то не Мавка прокинулася від зимового сну в лісах Волині, то наша стражденна мати-Україна почула весну і каже світові устами дочки: «Ні! Я жива! Я буду вічно жити! Я маю в серці те, що не вмирає!».

*Олена КАРДАШ, Леся ТОМАШЕВСЬКА,
учениці 6-А класу Острожецької школи.*

У ПОЛОНИ БЕРІЗ, У ПОЛОНИ КРАСИ

РІДНА СТОРОНА

Де полошуть вітри пишні коси беріз,
Де зозуля кує на калині,
В цім чудовім краю ти вродився і зріс,
Тут батьки і родина понині.
Україно моя — краю мій дорогий,
Ти колиска дитинства мого.
Наш куточок землі золотий -
Вільне, рідне волинське село.
Тут джерельна вода і цілюща трава.
І на лузі привітні лелеки.
Хліб і сіль тут шанують, шанують здавна,
А дівчата стрункі, як смереки.
Й не зігріє сердець та важка чужина,
Коли ви так далеко від хати,
Бо приходить у снах мила та сторона,
Де волошки, любисток і м'ята.

Ларуса ДМИТРУК.
с. мт Млинів.

ЖІНЦІ

Не в Рим — до тебе
всі дороги.
До жінки, що у подиху
весни.
Нехай розвіються
твої тривоги,
Ти родовий вогонь
ніколи не згаси.

Будь мрією в чарівних
звуках скрипки,
Стань флейтою
в коханого руках.
Шопенівським звучанням
ти проникнись,
Нехай любов сія
в твоїх очах.

Найкращою в світі
ти вже стала,
Свій хрест, красуне,
з гордістю неси.
Ні! Не замінять
телесеріали
Твоєї справжньої
душевної краси.
Анатолій РОМАНОВИЧ.
с. мт Млинів.